

זוהר הקדוש עם פירושו מתוק מדבש על הפרשה

לוח עמוד היומי בזה"ק לפרשת תרומה		
פרשת וירא - ח"י שרה		
מספר מדבש	ז'לנא	ז'כ
תרעג	קב ע"א	ראשון
תרעח	קב ע"ב	שני
א	קבא ע"א וע"ב	שלישי
ז	קבא ע"ב - קבב ע"ב	רביעי
יג	קבג ע"א	חמישי
יט	קבג ע"ב - קבד ע"ב	שישי
כו	קבד ע"א - קבד ע"ב	שבת

פרשת **משפטים** תשפ"א

עלון מס' 120

י"ל בעזרה שו"ת ע"י מרכז "מתוק מדבש" ת.ד. 5315 ירושלים

הקב"ה שמח ומשתבח בנשמה היוצאת נקיה מהעוה"ז

וכי ימפר איש, דא קדשא ברין הוא, את בתו, דא נשמתא קדישא, לאמה, למיהוי אמה משתעבדא ביניכו (דף צו ע"א) בהאי עלמא, במטו מנייכו, בשעתא דמטי זמנא לנפקא מהאי עלמא, לא תצא פצאת העבדים, לא תפוק מתטנפא בחובין, תפוק בת חורין, ברירה נקיה, בגין דיחדי בה מארה וישתבח בה, ויהיב לה אגר טב בצחצוחי דגנתא דעדן, כמה דאת אמר (ישעיה נח יא) והשביע בצחצחות נפשך, ודאי פד תפוק ברירה נקיה פדקא יאות [וכו.].

בגין דכד נשמתין סלקין ברין, ונפקין נקיין מהאי עלמא, פל נשמתא ונשמתא עאלת בספרא דאחמתא דמלפא, וכלהו בשמהן, ואמר דא היא נשמתא דפלניא, זמינת תהא לההוא גופא דשבת, וכדין פתיב לו יעדה ב'.

מתוק מדבש

וכפי הצער שהיה לאדם בעשיית המצוה, כי הכל נשקל בשיקול א"ל דעות, כמה דאת אמר והשביע בצחצחות נפשך פי' ישביע בזיו וזוהר את נפשך, ודא (ס"ג מ"ל) פד תפוק ברירה נקיה פדקא יאות וכל זה הוא כשתצא מזה העולם טהורה ונקיה כראוי [וכו.].

בגין דכד נשמתין סלקין ברין ונפקין נקיין מהאי עלמא לפי שכשהנשמות עולות טהורות ויוצאות נקיות מזה העולם, פל נשמתא ונשמתא עאלת בספרא דאחמתא דמלפא כל נשמה ונשמה נכנסת ונרשמת בספר שהוא פנקס הנשמות שבאוצר המלך שבתוך היכלות העליונים, וכלהו בשמהן וכולם נרשמות בשמותיהן, ואמר דא היא נשמתא דפלניא זמינת תהא לההוא גופא דשבת, ואמר הקב"ה זו היא הנשמה של איש פלוני שעתידה להתלבש בגוף שלה שעזבה בזה העולם, וכדין פתיב ל'ו יעדה ב' פי' שהקב"ה הזמין את הנשמה שתהיה מיועדת להגוף שלה לעתיד בתחית המתים.

הקב"ה שמח ומשתבח בנשמה היוצאת נקיה מהעוה"ז

וכי ימפר איש, דא קדשא ברין הוא זה הקב"ה, את בתו, דא נשמתא קדישא זו היא הנשמה הקדושה, לאמה, למיהוי אמה משתעבדא ביניכו (דף צו ע"א) בהאי עלמא להיות אמה משועבדת ביניכם בעולם הזה, במטו מנייכו בשעתא דמטי זמנא לנפקא מהאי עלמא אני מבקש מכם בשעה שיגיע זמנה לצאת מזה העולם, לא תצא פצאת העבדים פירוש לא תפוק מתטנפא בחובין לא תצא מטונפת בעונות כעבד שבהפקירא נחא ליה (גיטין דף יג ע"ט), אלא תפוק בת חורין ברירה נקיה תצא כמו בת חורין טהורה ונקיה, בגין דיחדי בה מארה כדי שישמח בה הקב"ה בסוד היחוד הנעשה ע"י נשמות הצדיקים כשמסתלקים מזה העולם, וישתבח בה בכל פמליא של מעלה, ויהיב לה אגר טב בצחצוחי דגנתא דעדן ויתן לה שכר טוב בצחצחות שבגן עדן, ר"ל שמלבד השכר הקצוב על כל מצוה ומצוה נותנים עוד מתנה ותוספת טובה כפי השמחה וכוונת הלב

וְכַד נִפְקַת רַעָה בְּעֵינֵי אֲדֹנֶיהָ, דְּקָא אֶסְתָּאבַת בְּחוּבִין, וּבִטְנוּפָא דְחֻטְאִין, פְּדִין לֹא יַעֲדָה בָּא', וְאֶתְאָבִיד הֵהוּא גּוּפָא מִינָה, וְאִיהִי לֹא אֲזַדְמַנַּת לְגַבְיָהּ, בַּר הֵהִיא דְמֵאֲרָה אֶתְרַעִי, וְתָב בְּתִיּוּבְתָא דְגּוּפָא בְּהָ.

פְּדִין פְּתִיב וְהֶפְדָּה, פְּמָה דָּאֵת אָמַר (אִיּוּב לֵג כח) פְּדָה נִפְשׁוּ מֵעֲבוּר בְּשַׁחַת. וְהֶפְדָּה, הָאִי אִיהוּ בְּכַר נֶשׁ, דְּעֵיטָא דִּילִיָּה דִּיפְרוּק לָהּ וְיִתּוּב בְּתִיּוּבְתָא, וְלִתְרִין סְטְרִין קָאֵמַר קְדָשָׁא בְּרִין הוּא, וְהֶפְדָּה בְּתִיּוּבְתָא, לְבַתֵּר דְּתָב בְּתִיּוּבְתָא פְּדָה לָהּ מֵאֲרָחָא דְגִיְהֵנָם.

זהירות ממעשים רעים כדי שלא יפסיד לבוש הנשמה

לְעַם נְכָרִי לֹא יִמְשַׁל לְמַכְרָהּ, מֵאֵן עִם נְכָרִי, עֲלוּבְתָא אִיהִי נִשְׁמַתָּא דְכַד נִפְקַת מֵעֲלָמָא וּבַר נֶשׁ אֶסְטִי אֲרַחִיָּה בְּהָדָה, הִיא בְּעָאֵת לְסַלְקָא לְעֵילָא גּוּ מִשְׁרִיין קְדִישִׁין, בְּגִין דְּמִשְׁרִיין קְדִישִׁין קְיִימִין בְּהֵהוּא אֲרַחָא דְגִיְהֵנָם, זְכָתָה נִשְׁמַתָּא וְהֵהוּא נְטִירוּ וּפְרִישׁוּ דְלְבוּשָׁא יִקְרָא עֲלָהּ, פְּמָה מִשְׁרִיין קְדִישִׁין קָא מִתְעַתְדִין לָהּ לְאֶתְחַבְרָא בְּהָדָה, וְלְמִיעָאֵל לָהּ לְגֵן עֵדֵן, לֹא זְכָתָה, פְּמָה מִשְׁרִיין נּוֹכְרָאִין מִתְעַתְדִין לְמִיעָל

מתוק מדבש

יפדה אותה הקב"ה. (דף צו ע"ב, ובביאורינו כרך ו עמ' שנה-שנו)

זהירות ממעשים רעים כדי שלא יפסיד לבוש הנשמה

לְעַם נְכָרִי לֹא יִמְשַׁל לְמַכְרָהּ שׁוֹאֵל מֵאֵן עִם נְכָרִי מִי הוּא הָעַם נְכָרִי, וְאֵמַר עֲלוּבְתָא אִיהִי נִשְׁמַתָּא דְכַד נִפְקַת מֵעֲלָמָא וּבַר נֶשׁ אֶסְטִי אֲרַחִיָּה בְּהָדָה נַעֲלַבַת וּמְצוּעֶרַת הִיא הַנִּשְׁמָה כְּשִׁיזְאָת מִן הָעוֹלָם וְהָאָדָם נִטָּה דְרַכּוּ עִמָּה, ר"ל שַׁעֲשֵׂה עֲבִירוֹת בְּחַיּוּ וְלֹא שֶׁב בְּתִשׁוּבָה, כִּי הִיא בְּעָאֵת לְסַלְקָא לְעֵילָא גּוּ מִשְׁרִיין קְדִישִׁין הִיא רוּצָה לְעֵלוֹת לְמַעְלָה לְתוֹךְ מַחֲנוֹת הַקְּדוֹשׁוֹת, וּמִפְרֵשׁ בְּגִין דְּמִשְׁרִיין קְדִישִׁין קְיִימִין בְּהֵהוּא אֲרַחָא דְגֵן עֵדֵן לְפִי שְׂמַחְנוֹת קְדוֹשׁוֹת שֶׁל מֵלָאכִי הַקְּדוֹשׁ עוֹמְדוֹת בְּדֶרֶךְ הַמּוֹלִיךְ אֶל הַגֵּן עֵדֵן, וּמִשְׁרִיין נּוֹכְרָאִין קְיִימִין בְּהֵהוּא אֲרַחָא דְגִיְהֵנָם וּמַחֲנוֹת נְכָרִיוֹת שֶׁל מֵלָאכִי חִבְלָה עוֹמְדוֹת בְּדֶרֶךְ הַמּוֹלִיךְ אֶל הַגֵּיְהֵנָם, זְכָתָה נִשְׁמַתָּא וְהֵהוּא נְטִירוּ וּפְרִישׁוּ דְלְבוּשָׁא יִקְרָא עֲלָהּ אִם זְכָתָה הַנִּשְׁמָה וְהַשְׁמִירָה שֶׁל פְּרִישַׁת הַלְבוּשׁ שֶׁהוּא הַשֵּׁם אֱלוֹהִים הִיא עֲלֵיהָ, אִם פְּמָה מִשְׁרִיין קְדִישִׁין קָא מִתְעַתְדִין לָהּ לְאֶתְחַבְרָא בְּהָדָה וְלְמִיעָאֵל לָהּ לְגֵן עֵדֵן כְּמָה מַחֲנוֹת קְדוֹשׁוֹת מוֹכְנוֹת לָהּ לְהַתְחַבֵּר עִמָּה וְלִהְיוֹת לְגֵן עֵדֵן, לֹא זְכָתָה פְּמָה מִשְׁרִיין נּוֹכְרָאִין מִתְעַתְדִין לְמִיעָל לָהּ בְּאֲרַחָא דְגִיְהֵנָם וְאִם לֹא זְכָתָה אִם כְּמָה מַחֲנוֹת נְכָרִיוֹת מוֹכְנוֹת לְהַכְנִיסָהּ בְּדֶרֶךְ הַגֵּיְהֵנָם, וְאִינּוֹן מִשְׁרִיין דְּמִלְאָכִי

אבל וכד נפקת רעה בעיני אדניה פירוש דקא אסתאבת בחובין ובטנופא דחטאין כשהנשמה נטמאה בעונות ובטנופא של חטאים, פדין ל"א יעדה בא' שהקב"ה לא יזמין את הנשמה לגוף שלה, ואתאביד ההוא גופא מינה ונאבד הגוף ההוא ממנה כי לא יקום עמה בתחיית המתים, ואיהי לא אזדמנת לגביה וגם היא לא מזדמנת אליו, ר"ל שאינה משתוקקת לשוב עוד אליו כדרך נשמות הצדיקים שמשתוקקות לגופם כי שניהם כאחד טובים לעסוק בתורה ומצוות, בר ההיא דמארה אתרעי ותב בתיובתא חוץ מנשמה ההיא שבעלה דהיינו גופה נתרצה ושב בתשובה, ומתי שב בתשובה דגופא בה בעודו שהגוף היה יחד עם הנשמה כלומר בעודו בחיים.

פדין פתיב והפדה פירושו פמה דאת אמר פדה נפשו מעבור בשחת שהקב"ה יפדה את הנפש שלא תעבור בגיהנם הנקרא שחת. ועוד והפדה, האי איהו בכר נש זה נאמר על האדם עצמו, דעיטא דיליה דיפרוק לה ויתוב בתיובתא שהעצה שלו שיפדה את הנשמה מדינה של גיהנם על ידי תשובתו, ולתריין סטריין קאמר קדשא בריין הוא ולשני צדדים אמר הקב"ה והפדה, א' והפדה בתיובתא שהאדם יפדה אותה בתשובה, ב' לבתר דתב בתיובתא פדה לה מארחא דגיהנם לאחר ששב בתשובה יפדה אותה הקב"ה מדרך הגיהנם, הנה דקדק לומר מארחא דגיהנם, לאשמעינן שאפילו מהאורח והשביל המוליך לדרך הגיהנם

לָהּ בְּאַרְחָא דְגִיּהָנָם, וְאִינוּן מְשַׁרְיִין דְּמִלְאָכִי חֲבֵלָה לְמַעְבַּד בָּהּ נּוֹקְמִין, אַתָּא קְרָא וְאוֹכַח, לְעַם נְכָרִי לֹא יִמְשַׁל לְמַכְרָה, אֲלִין מִלְאָכִי חֲבֵלָה, בְּבַגְדוֹ בָּהּ, אִיהוּ נְטִירָא, דְּקִדְשָׁא בְּרִיף הוּא עֶבֶיד לָהּ נְטִירָא דְלֹא יִשְׁלוּט בָּהּ עִם נְכָרִי, בְּהָהוּא פְּרִיסוֹ דְנְטִירוֹ עֲלָהּ.

וְאִם לְבָנוּ יִיעֲדָנָה, תָּא חֲזִי כְּמָה אֵית לִיה לְכַר נֶשׁ לְאַזְדַּהֲרָא דְלֹא יִסְטִי אֲרַחוּי בְּהָאִי עֲלִמָּא, דְּאִי זָכָה בַּר נֶשׁ בְּהָאִי עֲלִמָּא, וְנְטִיר לָהּ לְנִשְׁמַתָּא פְּדָקָא יָאוּת, הָאִי אִיהוּ בַּר נֶשׁ דְּקִדְשָׁא בְּרִיף הוּא אַתְרַעֵי בֵּיה, וְאַשְׁתַּבַּח בֵּיה בְּכָל יוֹמָא בְּפִמְלִיָּא דִּילֵיה, וְאָמַר חֲמוּ בְּרָא קְדִישָׁא דְאֵית לִי בְּהָהוּא עֲלִמָּא, כְּף וְכָף עֶבֶיד כְּף וְכָף עוֹבְדוּי מִתְתַּקְּנִין, וְכַד הָאִי נִשְׁמַתָּא נְפָקַת מִהָאִי עֲלִמָּא זְכִיָּא נְקִיָּה בְּרִיָּה, קְדִישָׁא בְּרִיף הוּא אֲנַהִיר לָהּ בְּכַמְהָ נְהוֹרִין, בְּכָל יוֹמָא קְאָרִי עֲלָהּ דָּא הָאִי נִשְׁמַתָּא דְפִלְנִיָּא בְּרִי, נְטִירָא לִיהוּי לִיה לְהָהוּא גּוּפָא דְשִׁבְק, וְדָא הוּא דְכְּתִיב וְאִם לְבָנוּ יִיעֲדָנָה.

המכנה לחבירו שם גנאי גורם אחיזת החיצונים במדרגות העליונות

תָּאנָא, יִשְׂרָאֵל אֲקָרוּן קִדְשׁ, וּבְגִין דְּאִינוּן קִדְשׁ, אָסִיר לִיה לְאִינִישׁ לְמַקְרִי לְחֲבֵרִיהּ בְּשִׁמָּא דְגִנְאִי, וְלֹא לְכַנְאָה שְׁמָא לְחֲבֵרִיהּ, וְעוֹנְשִׁיהּ סְגִי, וְכָל שְׁפָן בְּמִלִּין אַחֲרֵנִין, תָּאנָא פְּתִיב

מתוק מדבש

עֲלִמָּא וְאוֹמַר לְהֵם רָאוּ בֶן קְדוּשׁ שִׁישׁ לִי בְּעוֹלָם הַתַּחְתּוֹן, כְּף וְכָף עֶבֶיד כְּף וְכָף עוֹבְדוּי מִתְתַּקְּנִין כַּד וְכַד מִצוֹת עֲשֵׂה וְכַד וְכַד מַעֲשֵׂי מִתּוֹקָנִים, וְכַד הָאִי נִשְׁמַתָּא נְפָקַת מִהָאִי עֲלִמָּא זְכִיָּא נְקִיָּה בְּרִיָּה וְכַשְׁמָה הַזֹּאת יוֹצֵאת מִזֶּה הָעוֹלָם זָכָה נָקִיָּה וְטַהוּרָה (נִקְטַ ג' לְשׁוֹטָה כִּנְגַד הַנִּרְ"ן), אִזּוּ קְדִישָׁא בְּרִיף הוּא אֲנַהִיר לָהּ בְּכַמְהָ נְהוֹרִין הַקְּבִ"ה מְאִיר לָהּ בְּכַמְהָ אֲוֵרוֹת, כִּי הַנִּשְׁמוֹת מְאִירוֹת מִזִּיו הָעֲלִיּוֹן שֶׁהַקְּבִ"ה מְחַדֵּשׁ לְהֵם בְּכָל יוֹם בְּסוּד יַחֲוֹד הָעֲלִיּוֹן, וְכַדִּי לְהַמְשִׁיךְ הָאֵרָה גַּם אֶל הַגּוֹף שֶׁבְּקַבְרֵהּ, לְכַן בְּכָל יוֹמָא קְאָרִי עֲלָהּ דָּא הָאִי נִשְׁמַתָּא דְפִלְנִיָּא בְּרִי בְּכָל יוֹם קוֹרָא עֲלֵיהּ הַקְּבִ"ה זֶה הָאִי הַנִּשְׁמָה שֶׁל פְּלוּנִי בְּנִי, נְטִירָא לִיהוּי לִיה לְהָהוּא גּוּפָא דְשִׁבְק שְׁמוּרָה תְּהִיָּה לְגוּף הָהוּא שְׁעוּבָה בְּזַה הָעוֹלָם, וְדָא הוּא דְכְּתִיב, וְאִם לְבָנוּ יִיעֲדָנָה שֶׁהַקְּבִ"ה יַעֲד וְהַזְמִין אֶת הַנִּשְׁמָה לְגוּף צְדִיק שֶׁהַקְּבִ"ה קוֹרָא אוֹתוֹ בְּנִי. (דף צו ע"א, וּבְבִיאורֵינוּ כַּרְך ו' ע"א שְׁנוֹ-שְׁנַט)

חֲבֵלָה זְמִינִין לְמַעְבַּד בָּהּ נּוֹקְמִין וְאִלוּ הַמַּחֲנוֹת שֶׁל מִלְאָכִי חֲבֵלָה מְזוּמָנוֹת לַעֲשׂוֹת בַּהּ נִקְמוֹת, כִּי קוֹדֵם יֵרִידַת הַנִּשְׁמָה לְגִיּהָנָם הָיָא נִקְלַעַת בְּכַף הַקְּלַע כְּמָה שְׁנַיִם, וְנִדְוִנִית ע"י מִלְאָכִי חֲבֵלָה בְּכַמְהָ מִינֵי דִינִים שׁוֹנִים רַח"ל, לְזַה אַתָּא קְרָא וְאוֹכַח בַּא הַפְּסוּק וּמוֹכִיחַ וְאָמַר לְעַם נְכָרִי לֹא יִמְשַׁל לְמַכְרָה פִּירוּשׁ אֲלִין מִלְאָכִי חֲבֵלָה אִלוּ הֵם מִלְאָכִי חֲבֵלָה, בְּבַגְדוֹ בָּהּ פִּי לְשׁוֹן בְּגַד וּלְבוּשׁ, וְהֵינּוּ אִיהוּ נְטִירָא, דְּקִדְשָׁא בְּרִיף הוּא עֶבֶיד לָהּ נְטִירָא, דְּלֹא יִשְׁלוּט בָּהּ עִם נְכָרִי זֶה הָאִי הַשְּׁמִירָה, שֶׁהַקְּבִ"ה עוֹשֶׂה לָהּ שְׁמִירָה שֶׁלֹּא יִשְׁלוּטוּ בַּהּ מִלְאָכִי הַחֲבֵלָה, בְּהָהוּא פְּרִיסוֹ דְנְטִירוֹ עֲלָהּ עַל יְדֵי פְרִישַׁת הַשְּׁמִירָה שֶׁל שֵׁם אֱלוֹהִים שְׁעֲלִיהּ, ר"ל שֶׁהַפְּסוּק מוֹכִיחַ אֶת הָאָדָם שֶׁלֹּא יִפְשִׁיט אֶת הַנִּשְׁמָה מִלְבוּשָׁה ע"י מַעֲשִׂים רְעִים, כְּדִי שֶׁלֹּא תִמְכַּר לְמַמְשַׁלַּת הַחִיצוֹנִים שֶׁהֵם עִם נְכָרִי.

וְאִם לְבָנוּ יִיעֲדָנָה כְּדִי לְפַרְשׁ פְּסוּק זֶה מִקְדִּים וְאָמַר תָּא חֲזִי כְּמָה אֵית לִיה לְכַר נֶשׁ לְאַזְדַּהֲרָא דְלֹא יִסְטִי אֲרַחוּי בְּהָאִי עֲלִמָּא כְּמָה יִשׁ לְאָדָם לְהַזְהֵר שֶׁלֹּא יִטַּה דְרַכֵּיו מִדְרַכֵּי הַתּוֹרָה בְּזַה הָעוֹלָם, דְּאִי זָכָה בַּר נֶשׁ בְּהָאִי עֲלִמָּא וְנְטִיר לָהּ לְנִשְׁמַתָּא פְּדָקָא יָאוּת שֶׁאִם זָכָה הָאָדָם בְּזַה הָעוֹלָם וְשָׁמַר אֶת הַנִּשְׁמָה כְּרָאוּי שֶׁלֹּא יִטְנַפְנָה בַּחֲטָאִים, הָאִי אִיהוּ בַּר נֶשׁ דְּקִדְשָׁא בְּרִיף הוּא אַתְרַעֵי בֵּיה זֶה הוּא אָדָם שֶׁהַקְּבִ"ה רוֹצֵה בּוֹ, וְאַשְׁתַּבַּח בֵּיה בְּכָל יוֹמָא בְּפִמְלִיָּא דִּילֵיהּ וּמִשְׁתַּבַּח בּוֹ בְּכָל יוֹם בְּפִמְלִיָּא שְׁלוֹ בֵּין מִלְאָכִי מַעְלָה, וְאָמַר חֲמוּ בְּרָא קְדִישָׁא דְאֵית לִי בְּהָהוּא

המכנה לחבירו שם גנאי גורם

אחיזת החיצונים במדרגות העליונות
תָּאנָא יִשְׂרָאֵל אֲקָרוּן קִדְשׁ לְמַדְנֵנוּ שִׁישְׁרָאֵל נִקְרָאִים קִדְשׁ, וּבְגִין דְּאִינוּן קִדְשׁ אָסִיר לִיה לְאִינִישׁ לְמַקְרִי לְחֲבֵרִיהּ בְּשִׁמָּא דְגִנְאִי וּלְפִי שֶׁהֵם קִדְשׁ אֲסוּר לְאָדָם לְקִרְוָא לְחֲבֵרוֹ בְּשֵׁם גִּנְאִי, וְלֹא לְכַנְאָה שְׁמָא לְחֲבֵרִיהּ וְלֹא לְכַנְוֹת שֵׁם לְחֲבֵרוֹ, וְעוֹנְשִׁיהּ סְגִי וְעַנְשׁוֹ גְדוֹל, כִּי שֵׁם גִּנְאִי הוּא מִהַחִיצוֹנִים וְהַמְכַנֵּה שֵׁם רַע לְחֲבֵרוֹ

(תהלים לד יד) נצור לשונך מרע וגו', מהו מרע, דבגין לישנא בישא מרעין נחתין לעלמא.

אמר רבי יוסי, כל מאן דקרי לחבריה בשמא דלית ביה, וגמי ליה, אתפס במה דלית ביה, דאמר רבי חייא אמר רבי חזקיה, כל מאן דקרי לחבריה רשע, נחתין ליה לגיהנם, ונחתין ליה לעלעוי, בר אינון חציפין דאורייתא, דשרי ליה לאיניש למקרי להו רשע.

ההוא גברא דלייט לחבריה, אעבר רבי ייסא, אמר ליה פרשע עבדת, אתייה לקמיה דרבי יהודה, אמר ליה רשע לא קאמינא ליה, אלא פרשע, דאחזי מלוי פרשע, ולא אמינא דאיהו רשע, אתא רבי יהודה ושאל לעובדא קמיה דרבי אלעזר, אמר ליה ודאי לא אתחייב, מנלן, דכתיב (איכה ב ה) הֲיָה אֲדֹנָי פְּאוֹיֵב, וְלֹא אוֹיֵב.

מתוק מדבש

לעלעוי יורדים עמו ללחיינו כלומר שמכים אותו וסוטרם אותו על פניו, בר אינון חציפין דאורייתא דשרי ליה לאיניש למקרי להו רשע חוץ מאלו החצופים שמתחצפים כנגד התורה שמותר לאדם לקראם רשע.

ומביא על זה עובדא, ואמר ההוא גברא דלייט לחבריה איש אחד היה מקלל את חברו, אעבר רבי ייסא אמר ליה פרשע עבדת עבר שם ר' ייסא ואמר לו עשית כרשע, אתייה לקמיה דרבי יהודה בא המקלל לפני ר' יהודה לדון עם ר' ייסא על שקרא לו רשע, אמר ליה ר' ייסא לר' יהודה, רשע לא קאמינא ליה אלא פרשע לא אמרתי לו שהוא רשע אלא כרשע, דאחזי מלוי פרשע, ולא אמינא דאיהו רשע שבקללתו הראה מעשיו כרשע אבל לא אמרתי שהוא רשע, אתא רבי יהודה ושאל לעובדא קמיה דרבי אלעזר בא ר' יהודה ושאל על מעשה זה לפני ר' אלעזר, אמר ליה ודאי לא אתחייב אמר לו ודאי אינו חייב ר' ייסא על שאמר לו כרשע, מנלן מנין לנו דבר זה, דכתיב הֲיָה פְּאוֹיֵב כלומר דומה לאויב ולא אויב כי הוא אוהב עמו ישראל. (דף קכב, ובבאורייתו כרך ו עמ' תרנה-תרנו)

נחשב כאילו משליט כח הרע ומלביש הקדש בטמא, וגורם אחיזת החיצונים במדרגות העליונות, ולכך עונשו גדול, וכל שפן במלין אחרנין וכל שכן שצריך להזהר שלא לצער את חברו בדברים אחרים, דהיינו שלא יספר עליו לשון הרע וכדומה, וראיה לדבר תאנא פתיב נצור לשונך מרע וגו', מהו מרע מה כונת הפסוק, ואמר דבגין לישנא בישא מרעין נחתין לעלמא כי בשביל לשון הרע מחלות יורדות לעולם, כי הנחש הנקרא רע מתחזק בלשון הרע ומביא פורעניות לעולם, לכן נצור לשונך מרע שלא ישלוט על ירך.

אמר רבי יוסי, כל מאן דקרי לחבריה בשמא דלית ביה וגמי ליה כל מי שקורא לחברו בשם רע שאין בו ומבזה אותו, אתפס במה דלית ביה הוא נתפס ונענש בדבר שאין בו, כי המדבר לשון הרע על חברו גורם לנכות מהעונות של מי שדיבר עליו ונחשבים על שם המדבר ונתפס עליהם כאילו הוא עשאו, נמצא שנתפס במה שאין בו, ועוד דאמר רבי חייא אמר רבי חזקיה, כל מאן דקרי לחבריה רשע כל מי שקורא לחברו רשע, נחתין ליה לגיהנם מורידים אותו לגיהנם אפילו שלא עשה שום עון אחר כדי שיצטרך ליכנס לגיהנם, ושם ונחתין ליה

שבח דא שירתא

עוד אמר (הרה"ק ר' פנחס מקוריץ זי"ע) לאדם אחד שיאמר זוהר בכל יום ויום ויהיה לו פרנסה. (מדרש פנחס)

פרשת משפטים תשפ"א

לקבלת העלון מידי שבוע יש לשלוח אימייל בכתובת: 3022233@gmail.com

ד

הזהר הקדוש" ע"פ "מתוק מדבש" הפירוש הנפלא שהתקבל בכל תפוצות ישראל

פורמט בים
"ובלכתך בדרך"
מהדורת ר' יוסף
צבי בערגער
[cm 16.5/11.5]

פורמט רגיל [cm 24/17]

פורמט בינוני - מהדורת ר' הערשל וועבער
[cm 17/12]

www.matokmidvash.com

02-50-222-33

מוקד הזמנות:

